

Baka István animációs, báb, drámajáték és versművészeti tábor - 7. nap, szombat

A hetedik nap, ahogy **HÚS LUCA** és **ELBLINGER ÉVA** látta *(Részlet a tábori újságból):*

7. NAP, SZOMBAT

„IMMÁR SZÍVÜNK BEN LAKOZIK...”

A búcsúest napján minden erőnkkel azon voltunk, hogy az esti előadás tükrözze mindazt, amit a tábor folyamán tanultunk, alkottunk.

Reggeli után azonnal kezdetüket vették a lelkes próbák. Elsőként **animációs foglalkozás** volt a szabadban. **Andrea néni**től megtudtuk, hogy animációt nem csak számítógéppel vagy rajzolással tudunk készíteni, hanem „saját magunkból” is. A fűben fekvé formákba rendeződtünk. Először egy halat, majd egy halszállkát alakítottunk ki a testünkben, tekintettel arra, hogy Szálcán volt a

tábor. Ezután körbe álltunk és spirállá, majd szívecskévé „alakultunk”. Néhány vállalkozó szellemű táborlakó **Baka István** *Hat tyúk című* versét jelenítette meg.

Az animációs foglalkozás után **bábozás** következett **Jázminnal**. Néhány perc alatt a vízparton találhattunk magunkat, mivel kifestettük a 100 méter hosszú pauszpapírt, amelynek festésével sokat dolgoztunk a hét folyamán. A legelső bábfoglalkozáson csoportokba rendeződve rövid verseket írtunk a vízzel, vízparttal kapcsolatban. Ezeket a „hullámok” között adtuk elő, a saját magunk által készített bábokkal.

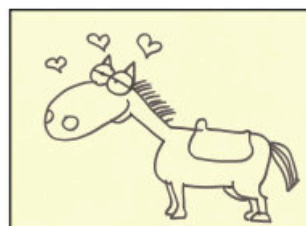
Végül **drámajáték** következett. **Livia néni** és **Ildikó néni** vezetésével megszületett a színdarabunk, amelyet az egyik táborlakó, **Szabó Dániel** fogalmazása alapján állítottunk össze.

Az előadás *A Szálcái tó legendája* címet kapta. Az első drámafoglalkozásokon csoportokban szituációkat alkottunk megadott témákra. Ezeket is előadtuk a búcsúesten.

Ebéd után főpróbát tartottunk. A délelőtti foglalkozásokon elpró-báltakat összekapcsoltuk, és megbeszéltük, hogy a költő-iskolában született versek közül, ki melyiket adja elő az este során. Így sikeresen kialakult a végleges produkció. Nemsokára megérkezett vendégünk, **Weisz Béla**, aki érdekes előadást tartott nekünk. Ezután még azt is bemutatta, hogyan lehet pár vonalból egyszerű, de nagyszerű karikatúrákat készíteni rövid idő alatt. Emlékként hazavihettük belőle a kedvencünket.

A hullámok a közönséget is "elárasztották."

Ezután kezdetét vette az előadás, melynek helyszíne a rögtönzött **Pajtaszínház** volt. A nézők sorai között a szülőkön, testvéreken, hozzátartozókon kívül jelen volt még Baka István testvére, **Baka Zsuzsanna**, lánya, **Baka Ágnes**, **Orbán György** előadóművész, **Weisz Béla** és kislánya, **Dorka**. Az előadás jól sikerült, a nézők igazán élvezték.

A műsor után minden szorgalmas táborlakó megkapta könyvjutalmát. Majd kihirdették azoknak a feladatlapoknak az eredményeit, amelyeket a hét során kellett megoldanunk.

Keszthelyi Boglárka édesanyja is meglátogatott minket, aki gitározott és énekelt velünk. Már az első dal közben elpityeredtünk, mivel szomorúak voltunk, hogy véget ért a tábor.

Az este több meglepetést is tartogatott számunkra. **Dobcsányi Laci** bácsi jóvoltából ellátogatott hozzánk ifj. **Tövisháti András**, aki megzenésítve előadta Baka István *Hat tyúk* című versét.

Talán a legszebb meglepetés mégis az volt, hogy **Andrea néni** egy „rejtvényt” készített számunkra, a neveink hiányzó betűiből. Végül a következő mondat lett a megfejtés:

„Szálka nem szálka a szemünkben, immár szívünkben lakozik.”

Baka Zsuzsanna

2012. augusztus 21.

Hús Luca és Elblinger Éva

A NAP PROGRAMJAIBÓL

A délelőtti próbák után az utolsó tábori ebédet már nem a vendéglőben kaptuk, hanem vendéglátónk, Dobcsányi Laci bácsi családja: felesége és lánya a helyszínen készítette el nekünk. Ezen a napon az ebédlő valóban „ebédlő” funkcióját is betöltötte, s az étkezések mellett helyet adott a nap (és a hét) záróeseményeinek is.

Délután 4 órakor találkoztunk **Weisz Béla** Szekszárdon élő grafikussal, karikaturistával, rajzfilmkészítő művésszel, aki a beszélgetés és filmvetítés után rajzleckét adott nekünk a pajtában. Később egy blogbejegyzésben megírta a táborral kapcsolatos élményeit.

Weisz Béla nálunk, nekünk készített rajzai:

A vendég a vacsorát is nálunk költötte el, mert kislányával, Dorkával a táborban maradtak, hogy részt vegyenek a búcsúestünk eseményein.

Vacsora után **interjút** készítettünk **Weisz Bélával** a tábori újság számára. A kérdezők **Hegedűs Vanda, Elblinger Éva, Verebi Réka** és **Fábián Csilla** voltak.

[Az elkészült **Weisz Béla-interjú** szövege **ITT**](#) (részlet a tábori újságból)

Elérkezett a várva várt **búcsúest**, amikor a látogatóba érkező szülőknak és tanárainknak megmutathattuk, hogy mennyit gazdagodtunk és ügyesedtünk a héten testben és lélekben. Az est hangulatát megalapozták az animációs foglalkozásokon készült, a tornác előtt megtekinthető sziluettképek (árnyképek), amelyek egyúttal önarcképek is. Nagyon jól felismerhetők vagyunk rajtuk. Készítésük ötletéhez természetesen a sziluett filmek tanulmányozása vezetett. Orosz Andrea tanárnő jóvoltából sok ilyen filmtörténeti jelentőségű alkotást láttunk a héten.

A **BÚCSÚEST A PAJTASZÍNHÁZBAN** még világosan kezdődött, de annyi mutatnivalónk volt, hogy lassacskán ránk sötétedett.

A bemutatók után az ebédlőben – immár kötetlen formában – búcsúzkodtunk a táborhelytől, egymástól. Még sokáig élveztük az estét. **Keszthelyi Boglárka anyukája** búcsúkoncertet adott nekünk.

A háttérben **Kiállítás** képei vettek körül bennünket a tábori „tananyagból” valamint **Orosz István** és **Weisz Béla** műveiből.

Sajtóviasszhang:

- [Weisz Béla: Baka István Alkotótábor \[Blogbejegyzés.\] = Farfekvés. Bélabátyó hátsó gondolatai. \(Online **ITT**.\)](#)

[Lapozzatok! A következő oldalon a tábor **nyolcadik** napjáról szóló összefoglalónkat olvashatjátok. →](#)